

JADANIE (6) *sb n*

Pierwsze a pochylone, drugie jasne; teksty nie oznaczają é.

sg N jądanie (3). ◇ G jądaniã (3).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Spożywanie pokarmów, posilanie się (6): vkazał fię S. Benedict Itárfzemu y drugiemu porucznikowi przez len/ vkázuiąc im/ gdzie miał być kościół/ gdzie do iadánia/ gdzie do lypíania mieyfce. *SkarŻyw* 252; *SkarKaz* 453a.

jadanie czego (4): Wiele á częłte iadanie iabłek zwłázcza khwałnech/ á cirpniących/ gotowa przyczyna ku przyłciu łamania *FalZioł* III 23c, I 5d, 52b; izali łumnienie iego/ będąc mdłe/ nie weźmie pochopu do iadánia rzeczy bálwanom ofiárowánych [*ad manducandum idolothyta*]? *WujNT* 1.*Cor* 8/10.

W charakterystycznym połączeniu: częłte jadanie (3).

Synonim: pożywanie.

Cf JADAĆ